

[Fibiger.]

meget daarligt i det, navnlig hvad Vestkystfiskerne angaar. Man maa ogsaa tænke paa at varetage deres Interesser baaede med Hensyn til Afsætningen, men ogsaa med Hensyn til, at de kan faa Pengene ind for de Varer, de sender ned til Tyskland, at de ikke skal lide for store Tab paa den Konto; Vestkystfiskerne lever saa at sige fra Haanden i Munden og kan ikke have deres Tilgodehavender staaende dernede ret længe. Jeg beder derfor den højtærede Udenrigsminister om at fremkomme med Udtalelser her, Udtalelser, der forhaabentlig kan virke nogenlunde beroligende paa Vestkystfiskerne.

Drachmann: Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Himmelstrup begyndte med at understrege, at det var meget imod sin Vilje, at han var kommet op paa Talerstolen, at han havde troet, det kunde gaa helt stille af, saaledes at han ikke havde behøvet at redegøre for de mærkelige Krumspring, der ligger bag Venstres Stilling i denne Sag.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup nemlig paa min Forespørgsel skal oplyse, hvilke Varer der efter Venstres Recept vilde komme i Betragtning som Forhandlingsobjekt, saa kan han ikke svare. De Varer, der set fra tysk Side har handelspolitisk Karakter, har fra vor Side beskæftigelsesmæssig Karakter. Jeg oplyste en Række af disse Varer, lige fra Herrekonfektion til Brunkul, jeg oplyste efter Statskonsulent Jacobsens Indberetning, at af den samlede tyske Import var de 114 Mill. Kr. Færdigvarer. Vil nu det ærede Medlem Hr. Himmelstrup lade alle disse Ting komme frit ind, alle dem, der set fra tysk Side og set med hans Øjne er handelspolitiske, men som set med vore Øjne, set fra dansk Side, er af beskæftigelsesmæssig Karakter, eller vil han lade dem gaa ind paa den bundne Liste? Det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Betragtninger er og bliver taagede, fordi de ikke har Hold i Virkeligheden. Det er maaske muligt over for de Varer, som Det konservative Folkeparti søgte at føre over paa Frilisten: Sydfrugter, Kaffe og sligt, at opstille den Distinktion, at det er overvejende handelspolitiske Varer, der er ingen Konkurrence, der er ingen beskæftigelsesmæssige Hensyn at tage her. Men for den langt overvejende Hovedpart af de Varer, der kommer fra Tyskland, gælder det, at de har Interesse ogsaa for den danske Beskæftigelse, det ligger lige for. Det er om den dansk-tyske Handelstraktat, vi

skal tale, og derfor maa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup være saa venlig at give Svar paa, hvilke Varer han vil bruge som Forhandlingsobjekt i denne Sag.

Hvis det ærede Medlem overhovedet ikke kan taale at se en Vare, som kan tjene til Beskæftigelse i dette Land, kan det ærede Medlem overhovedet ikke stemme for denne Traktat, saa er hans Stilling dobbelt uholdbar og forløjet, for denne Traktat er baseret paa en Udveksling af Varer, der har beskæftigelsesmæssig Karakter — jeg læste dem op; det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vil ikke kunne benægte dette. Hvis det ærede Medlem overhovedet kan stemme for denne Traktat — og han synes at kunne byde sin Samvittighed en Del i den Henseende —, kan han i hvert Fald ikke komme videre med sin Teori, for det Standpunkt, han indtog, mundede ud i det gamle: vi kan bare give frit Slag, bare større Import her til Landet, saa kommer Eksporten af sig selv.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det er letsindig Tale at føre i dette Øjeblik. Han ved jo meget vel, at selv en større Import fra Tyskland — jeg skal her indskyde, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, der bekræftede, hvad jo ogsaa Udenrigsministeren oplyste i Udvalget — vilde ikke kunne øge Tysklands Indkøb hos os, men altsaa en større Import fra Tyskland, tænkt i denne Situation, vilde automatisk betyde en Nedgang i Importen fra England. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og med ham Partiet Venstre, der har taget Monopol paa Landbrugspolitik, kan ikke den ene Dag favorisere England og den næste Dag favorisere Tyskland og saa i øvrigt skælde os andre ud, fordi vi svigter Landets og Landbrugets Interesser. Det er en dobbeltbundet og uærlig Politik, og jeg stempler den som saadan.

Vi har en begrænset Valutamasse at raade over, og den kan man ikke sjakre med efter Forgodtbefindende, navnlig ikke spille Komædie med den efter de drastiske Linier, det ærede Medlem her anførte. Den Politik, hvorefter man gav frit Slag for alle, ofrende Landets vitale Interesser til Fordel for et bærende Erhverv og et stort Eksporterhverv, der blev beskaaret af Omstændigheder og Forhold udefra, den Politik, hvor man sagde: giv bare frit Slag, lad os bare faa saa megen Import som muligt, saa kommer Eksporten af sig selv — den, mine Herrer, blev dømt den 30. Januar 1932, da Hr. Madsen-Mygdal sammen med den højtærede Udenrigsminister gen-